

LS 0031

Detta är en intervju med Nils Forsberg. Han är halvbroder med Harry Forsberg, båda söner till Emil Forsberg.

Nils Forsbergs mor var Matilda Karlsson, alltså den andra makan till Emil Forsberg och hon var född i Karlskoga.

Lennart Setterdahl: Er mor, Herr Forsberg, var född i Karlskoga, Värmland.

Nils Forsberg: Ja, det är rätt.

L: Vilket år var hon född?

Nils: Oh, let me see. 18.... 1870.

L: 1870.

Nils: In June. Her birthday was in June.

L: Och Hennes flicknamn, kommer Ni ihåg det? Då : Innan hon var gift.

Nils: Matilda Karlsson.

L: Matilda Carlson

Nils: With a -K.

L: Jaha.

Varför kom hon över till Amerika?

Nils: Why she came over here?

L: Ja.

Harry: Well. I guess; it was just the opportunity to come out in the world. She came over in the 1890 some time i think it was, and mabee right after 1900. And she had her sister to take care of; her, and her mother. I think her father died - and I don't know how old she was. But she supported both her mother - and her sister - when they got over here, with passports and cards. Like most Swedes did, when they came over here.

L: Hade hon släktingar, eller systrar, förut i Amerika?

Nils: No.

L: De var de första, och de enda, kanske, som emigrerade.

Nils: Ja. Her father, but I don't know if he came over - sooner or later.

L: Vad var hans namn?

Nils: Karl Karlsson.

L: Berättade hon någonting om sin hembygd? Var hon hade gått i skola eller hade konfirmerats?

Nils: I don't remember anything about her mentioning that at all. I know that my ant, her sister, was death because of a scarlet fever when she was, I guess, three years old, in Sweden.

L: Och Hon kom först hit till Cleveland?

Nils: I think, no, I think they went to Pittsburgh. Ja. I know; my dad came there first, too. He started down there; and in fact (sekr kan ej följa resonemanget).

L: Nämnade hon om överfärden, om det hade varit en svår överresa? Dålig båtfärd? Sjösjuka?

Nils: No! I don't know anything about that! I don't rather imagine that they did get seasick - or Sjösjuk.

No. I don't recall anything about her saying that. more then the fact that it wasn't to pleasant, You know, to stay, like it was a few years later, I'm sure. Course they had real ruf, I think.

L: När kom de upp till Cleveland sedan, ifrån Pittsburgh?

Nils: Oh, probably about 19.... In the early 1900s. You see, that my dad - this was - hes second wife was my mother. Course: the first wife had died and she brought up these children, as well as myself.

L: Så; Hon flyttade hit till Cleveland då.

Nils: Ja. I think my father came to get a job in the steel-mills, so he came up at that time. There were five children too.

L: Pratade ni någon svenska i familjen?

Nils: O ja.

L: Mor och far, naturligtvis.

Nils: We talked Swedish to my aunt, because she did not understand English.

L: Kom hon över senare, efter Er mor?

Nils: No. with her. I remember directly that they came together: my mother and one or tho (?).

L: Hon behövde inte arbeta, eller?

Nils: No. She worked, You mean, my aunt?

L: Yes.

Nils: O ja.

L: Hon var döv, så hon kunde inte

Nils: That's right. But; that was her draw back, she could not - She could read lips.

L: Ni fick komma i kontakt med henne genom att prata svenska?

Nils: Ja. Jag har glömt för mycket!

L: Ni talade med henne i alla fall?

Nils: Vad var det?

L: Ni talade med henne på svenska.

Nils: Ja, ja.

L: Kunde hon förstå engelska?

Nils: In two or three years she would pick it up. Yes. But By original papers, or things like that, she was not able to understand probably a lot of things. If You spoke it phonetically. Because; the Swedish language is more phonetic. When You will pronounce as You see it, then: You'll see it. But You don't do that in English.

L: Så hon hade svårigheter med det då?

Nils: Pardon!

L: Hon hade svårigheter att kunna förstå.

Nils: Ja. But she were not working for people. She didn't understand them. They would show her what to do, and that was It.

L: Kunde hon prata själv?

Nils: Å Ja.

L: Ni är inte konfirmerad på svenska?

Nils: Not i Svenska kyrkan, nej. Oh yes, I was. Ja I was down in The Mission church on Addison road. That's were I was confirmed.

L: Och det var på svenska?

.,Nils: I think really - it was the first one in English.

L: Det var 1925..26? någon gång?

Nils: Ja. It was about that time.

L: Men Ni kommer ihåg, i alla fall, att det pratades mycket svenska?

L: Å ja, ja, ja. Oh, in the church. I remember the translation from Swedish to English in the church, You know. We always had the services in Swedish, up until mabee the late 20s. And then that used to be perhaps an English service, and that used to be every other week - and things like that.

L: Förekom det ofta att pastorerna, eller prästerna, kom från Sverige, eller var de utbildade här i Amerika?

Nils: I don't understand that; exactly.

L: Missionskyrkan, nu.

Nils: Ja.

L: Kom prästerna där ifrån Sverige?

Nils: If they came from Sweden? really? (Nils resonerar något om kyrkoservice från Chicago men sekr greppar det ej).

L: Er far, han var ju tidningsredaktör också.

Nils: Han var redaktör. Jaa.

L: Kommer Ni ihåg någonting av hans skrivelser i tidningarna?

Nils: Well. I don't recall much about what he wrote. But I know an awful lot.

L: Ni vet inte själv vad han skrev?

Nils: No! (Nils skrattar gott). I couldn't read Swedish to well. I can understand much better then I could read it.

L: Er bror, eller halvbror, är det ju - Nils Forsberg, ja,

Nils: O ja.

L: Han talade om tidigare att Er far var intresserad av att gå på möten.

Nils: He was quite a speaker, in a way. You could call him, I guess, as a (?).

L: Ni menar, i religiöst sammanhang, i kyrkan?

Nils: Pardon!

L: I kyrkan, och så.

Nils: Ja. He would preach. So he was quite - he was definitely used in everything.

L: ja. Han var ju metodist när han kom ifrån Sverige - och han fortsatte med det till 1914, var det väl?

Nils: Ja. Ja.

L: Vad var det?

Nils: No. I don't know what the trouble was as far, he was switched from

L: Och Er maka, var hon metodist?

Nils: Methodist. But we all went over to the Mission church. I shall not say All. I was really the only one - all my half brothers and sisters were brought up in the methodist church. So; when they came to Cleveland, perhaps they went to the Mission church.

L: Er mor. Ni kommer inte ihåg om hon berättade någonting om förhållandena i Sverige?

Nils: No. She never talked to much about her.

L: Hade hon någon kontakt med Sweden?

Nils: No. Nothing, as I remember.

L: Det finns inga släktingar kvar?

Nils: Well. My father have been over to Sweden, but I never think my mother have been back, really.

L: Så Ni har inga kontakter med Sverige - på något sätt?

Nils: No. No.

L: Ni kommer inte ihåg om de blev amerikanska medborgare?

Nils: They have been citizens, as long as I can remember. They were both citizens.

L: Hade de några svårigheter med engelskan eller så?

Nils: No.

L: Det var inga svårigheter?

Nils: No, I don't know.

L: Använde Ni svenskan mycket, t ex vid bordsbön; använde ni svenska?

Nils: I don't quite understand that.

L: Begreppet 'bordsbön.

Nils: No. I don't -

L: bord-

Nils: Å! You mean! Yeh! We always had that, specially on Sundays, when we everybody were among the table.

L: Jaha. Var det far eller mor som

Nils: Far. Far.

L: Och Det var på svenska?

Nils: Å ja. Always. And I remember - when I was real small - that they always had - after the Sunday (?) they always had some kind of a (?) period, too. On Sundays.

L: Det var bara på söndagar då, ja.

Nils: Ja.

L: Så familjen var rätt så religiös utav sig?

Nils: In Any way, ja.

L: Anständig; som man säger.

Nils: I never grow up to learn any of those Swedish words - !! (Skrattar gott).

L: Nej det är ju klart att familjen blev förändrad. På den tiden när ni växte upp så kom ni i skola och så och där använde ni inte svenska. Där var det engelskan.

Nils: That's right.

L: Från början ja.

Nils: Harry; I know, he is the only one probably who couldn't speak English when he went to school.

L: Jaså.

nils: My whife, that happened to my whife too, as far as I concerned. Her parents were born in the Old country, not Swedish. When she went to school, she didn't talk any english at all. It happened, either, so, that happened even in the later years!

Två intervjuer med namnet Forsberg, ifrån Värmland.

Jag vill gärna avsluta med lite läsning ur Emil Forsbergs bok Svenskarna i Cleveland. Han har en avdelning där som han kallar för: Ströbitar.

Han skriver såhär:

"Sålunda är det inte möjligt att uppdra någon bestämd gränslinje mellan olika 'provenser i det gamla landet och påstå att just ifrån De, eller De landskapen har Cleveland's svenskar kommit. Hur skulle då våra smålänningar eller Västmanlänningar känna sig åsidosatta. Men likväl

kunna tre stora huvudgrupper nämnas, vilka ställa alla vi andra i en betydlig minoritet. Dessa tre grupper är från Norrland, Värmland och Halland. Ett högst egendomligt sakförhållande är att dessa dock icke bero på någon direkt immigration till Cleveland, från dessa trakter, utan att de vanligtvis har kommit hit, efter att först ha vistats på någon annan plats i Amerika. Och de stater som sålunda i riktigt stor skala har fått släppa till svensk befolkning till Cleveland är då Pennsylvania och Massachusetts. I rätt jämförelsevis ringa procent har immigranter anlänt hit direkt från Sverige. Och de olika provinsernas stammar förlorar sig dock snart i det hela, emedan sockengränsen helt ignoreras vid ingåendet av äktenskap. Norrlands söner och Hallands döttrar laga i par lika bra som de makar, vilka fått luggar av samme skolmagister och konfirmerats av samme präst".

Transkriberat från kassettband 2011-02-11 /O-KS